

5 Μαρτίου 2023

“Θέλουμε τα παιδιά μας να μας τα λένε όλα...”

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα)

“Να μας τα λένε όλα τα παιδιά μας...”

“Να μιλάνε σε εμάς, στις δασκάλες τους”

Η εμπιστοσύνη αποτελεί για όλους τους γονείς το πιο σημαντικό ζητούμενο. Σαν από μόνο του να σημαίνει για εμάς μια δικαίωση, μία ένδειξη της καλής μας σχέσης. Και μπορεί να είναι έτσι. Μετά όμως; Μπορούμε να ακούσουμε και να διαχειριστούμε μέσα μας αυτό που το παιδί μας θα ακουμπήσει σε εμάς;

Την ίδια στιγμή που όλοι οι γονείς ζητάμε τα παιδιά να μας μιλάνε, πάρα πολλοί έχουμε αυτή την σχεδόν “αυτονόητη” αντίδραση να τσεκάρουμε αν πράγματι αυτό που το παιδί λέει, είναι αλήθεια. Ιδίως αν περιλαμβάνει πράξεις άλλων ενηλίκων. Λες και κάτι έχει ταυτίσει την παιδικότητα με το ψέμα, στη συνείδησή μας. Αν το παιδί μας περιγράψει κάτι ευχάριστο με παιδιά, μπορεί να του δώσουμε ελάχιστη σημασία, αν το παιδί μας περιγράψει κακοποιητικές πράξεις ενηλίκων, χρειάζεται να το διπλοτσεκάρουμε.

- Τα παιδιά φαντάζονται πολλά...
- Μπορεί να μην έγινε έτσι ακριβώς...
- Πρέπει να ρωτήσεις με μεγαλύτερη ακρίβεια...

Το παιδί μας εμπιστεύεται κάτι δικό του και εμείς οι γονείς χρειάζεται να υποβάλλουμε το παιδί μας σε διάφορες πλάγιες ή μετωπικές διαδικασίες

ανάκρισης για να είμαστε σίγουροι.

- Και τελικά, ποιος / ποια θα πιστέψει το παιδί;

- Τι είναι αυτό που μας έχει οδηγήσει στο να θεωρούμε απότοκα φαντασίας όσα τα παιδιά μας εμπιστεύονται;

- Γιατί δεν φτάνει μια κουβέντα τους;

Γιατί χρειάζεται να το αποδείξουν;

- Πόσο πονάει αυτή η αμφισβήτηση;

- Ποιος είναι ο ρόλος του γονιού τελικά, σε αυτές τις στιγμές; Να κάνει τον αδέκαστο κριτή ή να πιστέψει το παιδί ό,τι και να γίνει...

Το ίδιο ισχύει και για τους/τις παιδαγωγούς. Ας μην βιαζόμαστε να καλούμε τόσο πληθωρικά την εμπιστοσύνη των παιδιών αν δεν ξέρουμε τι να την κάνουμε.

Σε ένα πολύ δικό μου παιδί, έτυχε η εμπιστοσύνη αυτή και η πίστη των γονιών σε όσα το παιδί εξέφρασε, να τιμωρήθηκε με απομάκρυνση του παιδιού από το σχολικό περιβάλλον.

Είναι απογοητευτικό όταν στον κόσμο που αλλάζει και μας καλεί να επικοινωνούμε με θάρρος, κάποιοι/ες σε θέσεις ευθύνης συνεχίζουν να δείχνουν το παρελθόν μας μέσα στα μούτρα μας. Βοηθητικό για να είμαστε σε επαγρύπνηση ότι ο δρόμος είναι μακρύς.

Πάντα με τα παιδιά...!

Πιστεύουμε τα παιδιά...χωρίς όρους γιατί τα παιδιά δεν λένε παραμύθια - τα παραμύθια τα λέμε εμείς σε αυτά.

Πηγή: themamagers.gr